

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de mesures excepcionals i temporals per a accelerar la construcció d'habitatge de protecció pública, intensificar el seu ús i garantir l'ús de residència habitual i permanent dels habitatges

202-00086/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS, GP COMUNS

Reg. 101284 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.07.2026

A la Mesa del Parlament

Judit Alcalá González, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Francesc Jesús Becerra Ramírez, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Neus Comes Pon, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Lúdia Ferré Ferré, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Imma Ferret Raventós, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Alberto Bondesio Martínez, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Eva Candela López, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Cristòfol Gimeno Iglesias, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, David González Chanca, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Sara Jaurrieta Guarner, portaveu adjunta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Conchi Jiménez Cruz, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Susana Martínez Heredia, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ivana Martínez Valverde, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Guillem Mateo Sellas, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Gisela Navarro Fuster, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Núria Navarro Hurtado, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Antoni Poyato Rodríguez, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Jordi Riba Colom, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mónica Ríos García, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Beatriz Silva Gallardo, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Christian Soriano García, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Andrea Zapata Alfonso, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Joaquim Paladella Curto, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, Andrés Garcia Berrio, diputat del Grup Parlamentari Comuns, Núria Lozano Montoya, diputada del Grup Parlamentari Comuns, Lluís Mijoler Martínez, diputat del Grup Parlamentari Comuns, Susanna Segovia Sánchez, portaveu adjunta del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 107, 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent i sollicita que es tramiti pel procediment d'urgència extraordinària:

Proposició de llei de mesures excepcionals i temporals per accelerar la construcció d'habitatge de protecció pública, intensificar el seu ús i garantir l'ús de residència habitual i permanent dels habitatges

Exposició de motius

I

L'article 137 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya determina que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, la qual inclou l'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per assolir aquests objectius, tant amb relació al sector públic com al privat.

L'article 149.5 de l'Estatut d'autonomia estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'urbanisme, la qual, entre d'altres aspectes, abasta la política de sòl i habitatge, la regulació dels patrimonis públics de sòl i habitatge i el règim de la intervenció administrativa en l'edificació, la urbanització i l'ús del sòl i el subsòl.

L'article 57 del Decret Legislatiu 1/2010 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, estableix les disposicions obligatòries del planejament urbanístic per a la creació de reserves d'habitatge de protecció pública en la transformació del sòl no consolidat i urbanitzable, i articula una vinculació entre habitatge i urbanisme.

L'article 3 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, defineix la cohesió social amb relació a l'habitatge, orientant les competències en habitatge cap a l'aplicació de mesures que actuen sobre sòl urbà consolidat que evitin la segregació urbana i la dispersió territorial, en compliment de l'article 3 del Decret Legislatiu 1/2010 del Text Refós de la Llei d'Urbanisme. En aquest sentit, s'introdueixen eines alternatives a les reserves d'habitatge protegit en la transformació del sòl no consolidat o urbanitzable, per mitjà de noves mesures com les àrees de conservació i rehabilitació, la intervenció del mercat de compravenda o l'aprofitament de sòls d'equipaments comunitaris per promoure allotjament dotacional.

Successives modificacions de la llei d'habitatge i de la llei d'urbanisme han dotat les competències de la Generalitat i dels municipis d'un ventall més ampli d'eines orientades a crear habitatge assequible en sòl urbà consolidat.

Recentment, la Llei 11/2025, de 29 de desembre, de mesures en matèria d'habitatge i urbanisme, o el Decret llei 3/2026, de 24 de març, de mesures urgents en matèria fiscal, de simplificació i agilització en la gestió, en l'àmbit de l'urbanisme i l'habitatge, en l'àmbit de personal i altres mesures urgents en pròrroga pressupostària, entre vàries mesures, defineixen el concepte d'allotjament temporal de protecció i, per tal de donar resposta immediata a necessitats temporals d'allotjament de col·lectius amb una especial dificultat per a accedir a l'habitatge, permeten la implantació de l'ús d'allotjament temporal de protecció en parcel·les i edificis d'equipament comunitari de titularitat pública en determinades condicions. A més, es preveu que aquest ús es pugui incorporar al vol d'edificis d'equipaments existents quan l'ús principal hi sigui compatible i, si escau, amb la tramitació prèvia de l'instrument necessari per a ajustar-ne els paràmetres d'edificació.

Tanmateix, si bé les mesures incorporades per les citades normatives són necessàries, no són suficients atesa la problemàtica de l'accés a l'habitatge, propiciada per desequilibris presents al parc d'habitatges construït, on manca una oferta d'habitatge assequible. La falta d'habitatge protegit és resultat de la baixa producció relativa de reserves d'habitatge protegit durant els cicles de major acció urbanitzadora: un 4,57% de tots els habitatges produïts entre 2002 i 2005, cinc vegades menys que altres comunitats autònomes.

La problemàtica existent en relació amb l'accés a l'habitatge, considerat un dret fonamental, requereix que s'adoptin mesures que permetin garantir-lo.

Per aquest motiu, aquesta Llei incorpora mesures addicionals a les previstes a la legislació anterior, de caràcter excepcional i temporal, per facilitar de forma urgent l'execució d'habitatge de protecció pública i incrementar-ne la seva dotació, així com mesures per intensificar l'ús d'habitatge protegit.

Aquesta problemàtica és especialment rellevant als municipis inclosos en les àrees de demanda residencial forta i acreditada, atès que són els municipis que s'ha detectat que tenen una necessitat per habitatge de protecció pública més elevada, així com als municipis declarats com a zona de mercat residencial tensionat, atès que per la seva definició són els que presenten distorsions al mercat de l'habitatge, tant des del punt de vista de la manca estructural d'habitatge per la residència habitual i indefinida, com també per l'increment insostenible dels preus del lloguer i de venda. Tanmateix, la problemàtica dels preus de lloguer és també coincident amb els àmbits delimitats com a àrees amb mercat d'habitatge tens.

El concepte d'àrees de demanda residencial forta i acreditada s'introdueix per la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, si bé la delimitació concreta d'aquests municipis es fa a través del Pla Territorial Sectorial d'Habitatge de Catalunya (PTSH), aprovat pel 408/2024, de 22 d'octubre, que els identifica atenent criteris de polaritat territorial, projeccions demogràfiques i població. El PTSH distingeix tres categories: els municipis de tipus 1, amb una major rellevància territorial i un ritme més intens d'assoliment de l'objectiu; els de tipus 2, amb un ritme menys intens; i els de tipus 3, corresponents a municipis contigus als anteriors que en sol·licitin la inclusió.

Actualment, el PTSH inclou 100 municipis de tipus 1 i 63 municipis de tipus 2, és a dir, un total de 163 municipis de demanda residencial forta i acreditada. Els municipis de tipus 3 no estan predeterminats pel PTSH, sinó que es poden incorporar posteriorment mitjançant el procediment previst a la normativa.

En aquests municipis s'ha d'acomplir l'objectiu de solidaritat urbana establert per la Llei 18/2007, això és el mandat d'assolir un parc mínim del 15 % d'habitatges destinats a polítiques socials respecte al total del seu parc principal en un termini màxim de 20 anys. L'increment del parc d'habitatges de protecció oficial d'aquests municipis esdevé doncs una prioritat.

D'aquests 163 municipis, 157 són alhora zones de mercat residencial tensionat, de conformitat amb la Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.

Aquesta problemàtica també és especialment rellevant en les zones de mercat residencial tensionat (ZMRT). La declaració d'un municipi com a ZMRT respon a l'existència de desequilibris significatius entre l'oferta i la demanda d'habitatge que, tal com determina l'article 18.2.c) de la Llei 12/2023, de 24 de maig, en la resolució del procediment aquest desequilibri està motivat en les deficiències o insuficiències del mercat d'habitatge per atendre la demanda d'habitatge habitual, fet que dificulta l'accés de la població a un habitatge digne i assequible. D'acord amb la normativa estatal i autonòmica aplicable, aquesta qualificació s'atorga quan es constata que els preus de l'habitatge, especialment els de lloguer, han experimentat increments sostinguts o bé quan la càrrega econòmica associada a l'habitatge supera determinats llindars en relació amb els ingressos de les llars residents. La declaració de ZMRT té com a finalitat habilitar l'aplicació de mesures específiques de contenció i regulació del mercat residencial, així com orientar les polítiques públiques destinades a incrementar l'oferta d'habitatge assequible i garantir el dret d'accés a l'habitatge de la ciutadania.

Actualment, a Catalunya hi ha 271 municipis declarats com a ZMRT (Resolució TER/800/2024 i Resolució TER/2408/2024).

Addicionalment, la Llei 11/2020, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge, manté en vigor la declaració de les àrees de mercat d'habitatge tens, de conformitat amb els seus articles 2, 3 i 4, que incorpora fins a 61 municipis.

Per tot el que ha estat exposat, les mesures previstes en aquesta normativa dirigides a intensificar l'ús d'habitatge protegit i garantir l'ús de residència habitual i permanent dels habitatges, se circumscriuen als municipis inclosos tant en les àrees de demanda residencial forta i acreditada com als municipis declarats com a zona de mercat residencial tensionat i aquells declarats com àrees de mercat tens.

A aquest efecte, la Llei consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en sis articles distribuïts en dos capítols, i una disposició final.

II

El capítol I, dedicat a les disposicions generals inclou els articles 1 a 3. L'objecte i finalitat d'aquesta Llei es recull a l'article 1, el qual estableix que l'objectiu és regular mesures urbanístiques excepcionals i temporals per intensificar l'ús d'habitatge de protecció pública.

Al seu torn, l'article 2 delimita l'àmbit d'aplicació tant a aquells municipis declarats com àrees de demanda residencial forta i acreditada com als declarats zona de mercat residencial tensionat i aquells declarats com àrees de mercat tens.

A més, el precepte determina la temporalitat de les mesures, que es consideren excepcionals, i les limita a quatre anys, prorrogables a quatre anys més per acord de Govern.

L'article 3 incorpora les definicions necessàries per a la correcta interpretació d'aquesta normativa.

El capítol II, relatiu a les mesures de caràcter urbanístic excepcional i temporal incorpora els articles 4 a 10.

L'article 4 estableix la primera mesura que es contempla, consistent en admetre l'ús d'habitatge de protecció pública en sòl urbà consolidat qualificat d'ús terciari d'oficines, o d'ús comercial en planta baixa, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic. Aquesta mesura no només permet la construcció de nous edificis sinó que permet també la reconversió d'edificis d'ús terciari d'oficines, a habitatges de protecció pública amb una superfície mínima de cinquanta metres quadrats.

La mesura que es contempla per l'ús terciari d'oficines, sempre ubicat en trama urbana consolidada, també aplica als edificis privats d'aparcaments en alçada i als edificis hotelers existents.

L'article 4 també estableix que la implantació de l'habitatge de protecció pública resta subjecte a l'obtenció de llicència urbanística, i determina les condicions per a l'habilitació d'aquest habitatge de protecció pública.

L'article 5 preveu la segona mesura urbanística excepcional i temporal que es regula, consistent en permetre l'increment de l'edificabilitat en un 20% del sostre previst –fins i tot per sobre l'alçada reguladora màxima– sense necessitat de modificar el planejament urbanístic vigent, quan l'equivalent d'aquesta edificabilitat addicional es destini íntegrament a l'ús d'habitatge de protecció pública en dos supòsits:

– El primer supòsit fa referència als sòls urbans no consolidats i sòls urbanitzables on el planejament admeti l'ús residencial d'habitatge, i on es permet l'increment d'un 20% del sostre residencial previst.

L'apartat segon de l'article 5 especifica, en relació amb el sòl urbà no consolidat i urbanitzable, que l'increment de l'edificabilitat computa per a la determinació de l'aprofitament urbanístic, però no genera reserves per a sistemes ni cessions de sòl. Alhora, indica que és el planejament derivat, o el projecte de reparcellació, en cas que el primer ja estigui aprovat, el que realitza la distribució de l'edificabilitat addicional, que ha de ser en tot cas justificada en la seva millor adequació paisatgística i a l'entorn.

L'habitatge de protecció pública realitzat amb aquest increment és sens perjudici de les reserves per a construcció d'habitatge de protecció pública establerts per la normativa aplicable i per tant, se suma a les mateixes.

– El segon supòsit inclou els sòls o edificis aïllats qualificats d'ús terciari d'oficines; i els edificis d'aparcament privat en alçada o d'ús hotel·ler que, en aplicació de la mesura prevista a l'article 4, es destinen íntegrament –excepte la planta baixa– a habitatge de protecció pública.

– Finalment, el supòsit tercer fa referència als equipaments comunitaris aïllats on s'executi allotjament temporal de protecció en aplicació de l'article 34.5 quater del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

L'article 5 també preveu, en el seu apartat tercer que, en sòl urbà consolidat, l'increment de l'edificabilitat no es computa a efectes de la determinació de l'aprofitament urbanístic ni genera dret a noves reserves per a sistemes o cessions de sòl, així com estableix que s'executa amb llicència urbanística directa.

L'article 5 regula que l'increment de l'alçada reguladora màxima que pot derivar-se de l'increment d'edificabilitat previst per habitatge de protecció pública en cap cas pot executar-se per sobre de les afectacions derivades de la legislació en matèria aeronàutica, així com especifica que la mesura prevista no és aplicable quan el planejament preveu algun tipus de protecció del patrimoni arquitectònic.

L'article 6 dona resposta a una realitat freqüent en teixits urbans consolidats, consistent en parcel·les en ordenació amb alineació de vial que no assoleixen l'alçada reguladora màxima perquè han exhaurit l'edificabilitat amb construccions de gran extensió en planta baixa –tallers, garatges, aparcaments– o perquè la profunditat edificable de les plantes pis se situa més enllà de la permesa. En ambdós casos, el resultat és l'existència de mitgeres vistes i d'un potencial edificatori desaprofitat en alçada, en parcel·les que disposen de tots els serveis urbanístics.

L'article 6 vol reconduir aquest potencial cap a la creació d'habitatge assequible, permetent materialitzar noves plantes d'habitatge de protecció pública fins a l'alçada màxima del planejament i sense superar mai l'alçada de les mitgeres confrontants. La mesura no altera l'estructura parcel·l·lària ni el règim urbanístic de l'edificació existent, i contribueix a la integració i completesa del teixit urbà, a la cobertura de mitgeres vistes i a l'increment del parc d'habitatge assequible. Aquesta mesura també preveu que la superfície mínima dels habitatges de protecció pública resultants siguin de 50 m². Així mateix, detalla que aquests nous habitatges no computen als efectes de les limitacions de densitat. Pel que fa al procediment, la implantació es realitza amb llicència urbanística, que ha d'incorporar una memòria justificativa que acrediti que el sostre legalment construït exhaureix l'edificabilitat màxima disponible i que les noves plantes s'adeqüen als límits indicats al propi article.

L'article 7 estableix la quarta mesura urbanística, excepcional i temporal, consistent en habilitar la generació d'habitatge de protecció pública, a través de la subdivisió o el canvi d'ús d'oficina a habitatge de protecció pública, en edificis on l'ús residencial sigui predominant i la densitat màxima d'habitatges ja estigui exhaurida. Pel que fa al procediment, la implantació es realitza amb llicència urbanística, que se subjecta a les condicions d'habitabilitat de l'Annex 4 del Decret 141/2012, de 30 d'octubre. Els habitatges resultants no computen a efectes de densitat i han de tenir una superfície útil mínima de cinquanta metres quadrats.

L'article 8 aborda l'existència de parcel·les buides en sòl urbà consolidat que no compleixen els paràmetres mínims per edificar –façana mínima en ordenació amb alineació de vial, o superfície mínima en ordenació d'edificació aïllada–. Aquestes parcel·les, sovint fruit de divisions antigues, segregacions o restes de parcel·lacions, disposen de serveis urbanístics i es troben integrades en teixits urbans consolidats, però romanen sense edificar per impediments estrictament dimensionals o morfològics. La seva presència genera buits en el teixit urbà que dificulten la integració i completesa de la trama urbana.

L'article 8 habilita l'edificació de parcel·les que no compleixin amb les condicions mínimes d'edificació, sempre que es compleixi igualment amb les condicions d'habitabilitat mínimes, i en el supòsit que la totalitat del sostre resultant es destini a ha-

bitatge de protecció pública, contribuint a la integració i completeness del teixit urbà. En cap cas s'habilita l'edificació en parcel·les afectades per proteccions de patrimoni arquitectònic, urbanístic o cultural que incompatibilitza l'increment volumètric.

Finalment, la darrera mesura urbanística excepcional i temporal es preveu a l'article 9, que especifica que el planejament urbanístic que tingui per objectiu ordenar les colònies tèxtils per destinar-les a usos d'habitatge, ha d'establir unes reserves de sòl per a destinar-les a sistemes urbanístics per a espais lliures i d'equipaments que, en conjunt, han de tenir una superfície mínima equivalent a 5 m² de sòl per cada 100 m² de sostre residencial. Aquesta mesura, que té en compte les obligacions de conservació excessives associades a aquesta tipologia de construccions, el que promou és la creació d'habitatge tant lliure com de protecció pública, atès que li és d'aplicació el règim general de reserves d'habitatge de protecció pública. Alhora, precisament perquè aquestes construccions se situen als corredors fluvials de l'interior del territori, principalment allunyades de les principals àrees metropolitanes, la mesura contribueix als objectius de reequilibri territorial i de dinamització dels territoris de l'interior de Catalunya.

L'article 10 preveu el dret d'exclusió dels municipis de totes o part de les mesures contingudes en el Decret llei, mitjançant acord del ple (a excepció de la mesura relativa a la compatibilitat de l'ús d'habitatge de protecció pública en planta baixa comercial, que requereix acord del ple admetent aquest ús). Si les mesures que es pretenen excloure són les contingudes als articles 4 a 9, l'exclusió s'ha de justificar en l'acompliment dels objectius de solidaritat urbana establerts al Pla territorial sectorial d'habitatge o en la insuficiència dels serveis urbanístics bàsics en sòl urbà o en la situació de densificació existent.

S'afegeixen tres disposicions addicionals. La primera disposició addicional, estableix l'obligació d'inscripció al Registre de la Propietat dels habitatges de protecció pública resultants de les mesures compreses a aquesta normativa. A més, es preveu que l'obtenció de la qualificació com a habitatge de protecció pública de vigència indefinida és condició necessària per a la primera ocupació. També s'estableix que en el cas que fruit de les mesures de l'article 4 es faci habitatge protegit de lloguer, es podrà tornar a l'ús original una vegada transcorregut un mínim de 7 anys d'ús d'habitatge protegit.

La segona disposició addicional determina, amb l'objectiu de garantir que en els municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei l'ús predominant dels habitatges sigui el de residència habitual i permanent, que els habitatges que es construeixin amb llicències sol·licitades d'ençà l'entrada en vigor d'aquesta llei, han de destinar-se exclusivament a aquest ús. Aquesta mesura especifica que aquest ús es podrà realitzar tant en règim de propietat per ús propi o familiar com en règim de lloguer de llarga durada subjecte a la Llei d'arrendaments urbans. És a dir, aquesta mesura en res obsta a què les noves construccions es destinin a segones residències.

També aquesta mesura es pot excloure per acord de ple municipal sempre que es justifiqui, a partir d'una memòria social motivada, la suficiència de l'habitatge de residència habitual i permanent per a la població resident.

La disposició addicional tercera contempla una mesura relacionada amb el retiment de comptes de la normativa i preveu que cada dos anys, el Govern informará sobre l'habitatge protegit obtingut fruit de les mesures regulades.

La disposició final primera estableix que, pels habitatges de protecció pública en règim de lloguer resultants de les mesures incorporades en la present disposició, el preu de lloguer en cap cas pot ser superior a l'índex de referència de preus de lloguer.

La disposició final segona preveu l'entrada en vigor l'endemà de la publicació atesa la situació habitacional existent i la rellevància de la seva entrada en vigor immediata.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Objecte i finalitat

1. Aquesta disposició normativa té per objecte establir mesures urbanístiques excepcionals i temporals per admetre l'ús d'habitatge de protecció pública tant en els municipis inclosos en àrees residencials de demanda forta i acreditada com en els municipis considerats zona de mercat residencial tensionat, o en els àmbits delimitats com a àrees amb mercat d'habitatge tens.

2. Les mesures regulades en la present disposició normativa impliquen l'admissió d'un ús o una intensitat edificatòria per habitatge de protecció pública sense necessitat de modificar el planejament urbanístic, i no constitueixen una actuació de transformació urbanística.

Les mesures regulades en la present disposició tampoc constitueixen un supòsit de l'article 100 del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, atès que no requereixen la modificació del planejament, i en conseqüència, no generen les obligacions establertes en l'esmentat article.

Article 2. Àmbit i temporalitat

1. Les mesures urbanístiques regulades en aquesta disposició normativa són mesures de caràcter excepcional i temporal, d'aplicació en els següents municipis:

a) municipis inclosos en àrees residencials de demanda forta i acreditada, de conformitat amb el Pla territorial sectorial d'habitatge, aprovat pel Decret 408/2024, de 22 d'octubre;

b) municipis declarats com a zona de mercat residencial tensionat de conformitat amb la Llei estatal 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge; i

c) municipis inclosos en àmbits delimitats com a àrees amb mercat d'habitatge tens, de conformitat amb els articles 2, 3 i 4 de la Llei 11/2020, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació de la Llei 18/2007, de la Llei 24/2015 i de la Llei 4/2016, relatives a la protecció del dret a l'habitatge.

2. Les mesures urbanístiques regulades en aquesta disposició tenen vigència mentre el municipi es trobi en algun dels supòsits de l'apartat 1, i en tot cas amb un màxim de quatre anys des de l'entrada en vigor de la present disposició normativa. El termini indicat és prorrogable quatre anys més per Acord de Govern. La prorroga s'ha d'acordar abans de la finalització de la vigència de les mesures urbanístiques.

3. En cas que un municipi deixi d'estar inclòs en algun dels supòsits de l'apartat 1, o una vegada transcorreguts els terminis anteriors, les actuacions realitzades a l'empara d'aquesta disposició normativa no resten en la situació de fora d'ordenació ni ús disconforme, previstes a l'article 108 del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

4. Els habitatges construïts a l'empara d'aquesta disposició normativa mantenen la qualificació d'habitatge de protecció pública inclús finalitzada la vigència de les mesures urbanístiques. En cap cas aquests habitatges poden esdevenir habitatges lliures ni tenir cap altre ús residencial diferent a l'habitatge de protecció pública.

Article 3. Definicions

Als efectes d'aquesta disposició normativa, s'entén per:

a) Ús terciari d'oficines: aquell ús previst en el planejament urbanístic per a activitats d'oficines, sempre que estigui situat en trama urbana consolidada de conformitat amb la normativa d'equipaments comercials, i no estigui vinculat a un ús industrial o logístic.

b) Edificis d'aparcament en alçada: aquells edificis d'aparcament privat en alçada, tots ells situats en trama urbana consolidada de conformitat amb la normativa d'equipaments comercials, i executats conforme amb el planejament.

c) Edificis hotelers: aquells edificis d'ús hoteler que no admeten la construcció d'habitatge, tots ells situats en trama urbana consolidada de conformitat amb la normativa d'equipaments comercials, i executats conforme amb el planejament.

d) Local comercial en planta baixa: aquelles entitats cadastrals que tenen un ús comercial i estan ubicades en la planta baixa de les edificacions situades en sòl urbà i en trama urbana consolidada de conformitat amb la normativa d'equipaments comercials.

e) Ús residencial d'habitatge: ús destinat a allotjar persones en habitatges legalment constituïts, de manera habitual i indefinida a títol de propietat o de lloguer de llarga durada, com a espai apte per a la residència i el desenvolupament autònom de la vida domèstica.

f) Edifici aïllat: és aquella construcció independent que es troba totalment envoltada per terreny propi o espai lliure (com patis, jardins o vials), sense tenir cap contacte o mitgera amb altres edificis veïns.

g) Colònies tèxtils: tipus de colònia industrial que integra en un mateix recinte una fàbrica (aprofitant l'energia hidràulica d'un riu) i un nucli d'habitatges per als treballadors.

h) Edificis amb ús predominantment residencial: edificacions on l'ús residencial és el principal.

i) Densitat màxima d'habitatges exhaurida: situació urbanística d'una finca en sòl urbà consolidat en la qual el nombre d'habitatges existents és igual o superior al màxim permès pel planejament urbanístic vigent.

j) Edificabilitat esgotada amb alçada romanent: situació d'una parcel·la en sòl urbà consolidat en què l'edificació existent ha exhaurit l'edificabilitat assignada sense assolir l'alçada reguladora màxima, ja sigui per construccions d'escassa alçada i gran extensió en planta baixa –tallers, aparcaments o similars–, o per ocupació de la profunditat edificable més enllà de la permesa en plantes pis, constituint un volum disconforme.

k) Parcel·les sense condicions mínimes d'edificació: parcel·la en sòl urbà consolidat que no pot ser objecte d'edificació per raó de les exigències normatives sobre façana mínima, parcel·la mínima, o altres condicionants exigits per edificar, excloent el cas del la prohibició d'incrementar volumetria per tractar-se d'una finca pertanyent al catàleg de patrimoni arquitectònic o aquell sòl urbà fora d'ordenació en els termes de l'article 108 del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Capítol II. Mesures de caràcter urbanístic excepcional i temporal

Article 4. Compatibilitat de l'ús d'habitatge de protecció pública en l'ús terciari d'oficines, aparcament en alçada, hotels i comercial en planta baixa

1. S'admet l'ús d'habitatge de protecció pública en sòls urbans qualificats d'ús terciari d'oficines, en edificis d'aparcament privat en alçada, en edificis hotelers i en locals comercials de planta baixa, de conformitat amb els requisits establerts en els apartats 2 i 3, respectivament.

2. Habilitació per a l'ús d'habitatge de protecció pública en sòls qualificats d'ús terciari d'oficines, en edificis d'aparcament privat i en edificis hotelers.

2.1. En els municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació establert a l'article 2, l'ús terciari d'oficines, en els termes definits per l'article 3. a) admet excepcionalment l'ús d'habitatge de protecció pública subjecte als següents requisits:

a) L'ús d'habitatge de protecció pública ha de ser com a mínim del 50% de la superfície construïda sobre rasant de l'edifici.

b) S'apliquen els paràmetres d'ordenació del planejament urbanístic vigent.

c) Els habitatges han de complir totes les normatives d'edificació locals i autonòmiques, així com les condicions d'habilitat incloses al Decret 141/2012, de 30

d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat, aplicant l'Annex 1 en cas de ser un edifici d'obra nova o l'Annex 4 si es tracta de la reconversió d'un edifici terciari ja construït que requereix rehabilitació pel seu canvi d'ús.

2.2. En els municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació establert a l'article 2, els edificis d'aparcament privat en alçada i els edificis hotelers, en els termes definits per l'article 3.b) i 3.c), admeten excepcionalment l'ús d'habitatge de protecció pública subjecte als requisits indicats en l'apartat 2.1 d'aquest article.

3. Habilitació per a l'ús d'habitatge de protecció pública en locals comercials en planta Baixa: 3.1. En els municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació establert a l'article 2, l'ús comercial en planta baixa, en els termes definits per l'article 3.d), admet excepcionalment l'ús d'habitatge de protecció pública previ acord del Ple.

Els acords del Ple que, en el seu cas, admetin l'ús d'habitatge de protecció pública en locals comercials de planta baixa han d'especificar a quines direccions concretes s'admet, justificant l'habilitació o limitació en l'adequació a l'entorn, en la protecció de l'activitat econòmica o en la dels eixos comercials. Amb caràcter previ a l'adopció de l'acord del Ple cal obrir un període d'informació pública amb publicació en el BOP i en dos diaris de difusió en la província per un període d'un mes.

3.2. Els habitatges de protecció pública en locals comercials de planta baixa se subjecten únicament a les condicions d'habitabilitat incloses en l'Annex 4 del Decret 141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat.

4. Resta subjecta a l'obtenció de llicència urbanística, de conformitat article 187 del present Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, la implantació de l'ús d'habitatge de protecció pública així com les obres necessàries per aquesta finalitat, incloent, en cas que siguin necessari, les obres per la finalització de la urbanització existent.

5. La superfície mínima útil de l'habitatge resultant de les mesures previstes en aquesta disposició ha de ser com a mínim de cinquanta metres quadrats.

6. Els habitatges nous resultants de les mesures previstes en aquesta disposició no computen als efectes de les limitacions de densitat de l'ús residencial definides en la legislació vigent i el planejament del municipi.

Article 5. Edificabilitat addicional

1. Es permet, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic, l'increment de l'edificabilitat fins al 20% del sostre previst, fins i tot per sobre de l'alçada reguladora màxima definida pel planejament vigent, quan l'equivalent d'aquesta edificabilitat addicional es destini íntegrament a l'ús d'habitatge de protecció pública en els supòsits següents:

a) En sòls urbans no consolidats i urbanitzables on el planejament vigent admeti l'ús residencial tant d'habitatge de renda lliure com d'habitatge protegit en qualsevol modalitat.

b) En solars o edificis aïllats qualificats pel planejament vigent d'ús terciari d'oficines, i en els edificis d'aparcament privat en alçada o d'ús hotelier en els termes dels articles 3b) i 3c), quan es converteixen íntegrament, o en la seva totalitat excepte la planta baixa, a habitatge de protecció pública de conformitat amb l'article 4 i que estableixin com a mínim la meitat dels habitatges resultants de l'edificabilitat addicional d'habitatge protegit en règim de lloguer.

c) En solars o edificis aïllats, qualificats pel planejament vigent d'equipaments comunitaris en els que s'executi allotjament temporal de protecció de manera alternativa o complementària, de conformitat amb l'article 34.5 quater del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

2. En sòls urbans no consolidats o urbanitzables, l'edificabilitat addicional indicada a l'apartat primer es refereix a l'increment de l'edificabilitat fins al 20% del sostre residencial previst i computa als efectes de la determinació de l'aprofitament

urbanístic, però no genera reserves per sistemes ni cessions de sòl de l'article 43 del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

L'increment de l'edificabilitat del 20% del sostre residencial previst que es contempla en aquesta disposició s'ha de repartir en el planejament derivat o, si aquest ja està aprovat, en el projecte de reparcellació o en la seva modificació. La distribució d'aquesta edificabilitat addicional s'ha de realitzar degudament i justificar en tot cas la seva millor adequació paisatgística i a l'entorn.

3. En els sòls urbans consolidats en el moment d'entrada en vigor d'aquesta llei, l'increment de l'edificabilitat indicat a l'apartat primer no es computa a efectes de la determinació de l'aprofitament urbanístic, ni genera dret a noves reserves per sistemes ni cessions de sòl.

4. En sòl urbà consolidat, l'edificabilitat addicional del 20% del sostre residencial previst se subjecta únicament a llicència urbanística, que ha d'incorporar la justificació de l'adequació amb l'entorn urbà.

5. La possibilitat de l'increment de l'alçada reguladora màxima que contempla aquest precepte no pot executar-se per sobre de les afectacions derivades de la legislació en matèria aeronàutica.

6. S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta mesura els sòls o edificacions on el planejament preveu algun tipus de protecció del patrimoni arquitectònic o algun tipus de protecció que per la seva naturalesa sigui incompatible amb l'edificabilitat addicional establerta.

7. La superfície mínima útil de l'habitatge resultant de les mesures previstes en aquesta disposició ha de ser com a mínim de cinquanta metres quadrats.

8. L'habitatge de protecció pública realitzat a l'empara d'aquestes disposicions és sens perjudici de les reserves per a construcció d'habitatge de protecció pública establerts per la normativa aplicable.

Article 6. Parcel·les amb edificabilitat esgotada i alçada romanent

1. Es permet, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic, la construcció de noves plantes d'habitatge de protecció pública sobre edificacions existents en sòl urbà consolidat, en ordenació amb alineació de vial, que compleixin simultàniament les condicions següents:

a) Que l'edificació existent legalment implantada presenti edificabilitat esgotada amb alçada romanent, en els termes de la lletra g) de l'article 3 d'aquesta disposició normativa.

b) Que la qualificació urbanística del sòl sigui compatible amb l'ús d'habitatge.

2. Les noves plantes s'han d'implantar dins de la profunditat edificable en plantes pis definida pels paràmetres volumètrics del planejament vigent. En tot cas no es permet superar l'alçada reguladora màxima establerta pel planejament.

3. La totalitat del sostre resultant s'ha de destinar íntegrament a habitatge de protecció pública.

4. La superfície útil mínima de cada habitatge ha de ser de cinquanta metres quadrats.

5. Els habitatges resultants no computen als efectes de les limitacions de densitat de l'ús residencial definides en la legislació vigent i el planejament del municipi. En cap cas l'increment de sostre construït pot ser inclòs en el càlcul de la densitat, ni habilita la subdivisió ni la modificació del règim dels habitatges preexistents.

6. La implantació i les obres necessàries resten subjectes a llicència urbanística, de conformitat amb l'article 187 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. La llicència se subjecta a les condicions d'habitabilitat de l'Annex 4 del Decret 141/2012, de 30 d'octubre, i ha d'incorporar una memòria justificativa que acrediti:

a) El sostre legalment construït que exhaureix l'edificabilitat màxima disponible.

b) L'adequació de les noves plantes als límits establerts a l'apartat 2 d'aquest article.

7. S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta mesura els sòls o edificacions on el planejament preveu algun tipus de protecció del patrimoni arquitectònic o algun tipus de protecció que per la seva naturalesa sigui incompatible amb l'edificabilitat addicional establerta.

8. L'increment de l'edificabilitat indicat a l'apartat primer no computa a efectes de la determinació de l'aprofitament urbanístic, ni genera dret a noves reserves per sistemes ni cessions de sòl de l'article 43 del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

9. En cas de substitució de l'edificació, la nova construcció haurà d'incorporar el mateix nombre d'habitatges de protecció pública creats a l'empara d'aquest article, amb una superfície útil mínima equivalent a la dels habitatges substituïts.

Article 7. Subdivisió i canvis d'ús en edificis d'ús residencial predominant per executar habitatge protegit

1. Es permet, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic, la creació de nous habitatges de protecció pública amb accés independent des del carrer o elements comuns en aquelles edificacions on l'ús residencial sigui predominant i la densitat màxima d'habitatges ja estigui exhaurida, en els següents supòsits:

a) En la subdivisió d'habitatges en plantes pis en edificis plurifamiliars o habitatges unifamiliars amb una superfície construïda que sigui susceptible de generar nous habitatges de com a mínim 50 m² útils. Aquesta superfície mínima és aplicable a tots els habitatges resultants de la subdivisió.

b) En el canvi d'ús d'oficines que estiguin instal·lades en planta pis.

c) En la subdivisió d'oficines en planta pis i canvi d'ús a habitatge de protecció pública d'una part o de tota la superfície prèviament destinada a oficina.

2. En el supòsit a), els habitatges resultants de la subdivisió que excedeixin el nombre d'habitatges preexistent s'han de destinar íntegrament a habitatge de protecció pública..

En els supòsits b) i c), la totalitat de la superfície objecte del canvi d'ús s'ha de destinar íntegrament a habitatge de protecció pública.

3. La superfície útil mínima dels nous habitatges generats ha de ser de cinquanta metres quadrats.

4. Els nous habitatges de protecció pública no computen als efectes de les limitacions de densitat de l'ús residencial definides en la legislació vigent i el planejament general o derivat del municipi, i no generen dret a la consolidació de l'edificació pel que fa a aquest paràmetre.

5. La implantació de l'ús d'habitatge de protecció pública i les obres necessàries per a aquesta finalitat resten subjectes a l'obtenció de llicència urbanística, de conformitat amb l'article 187 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que se subjecta a les condicions d'habitabilitat incloses en l'Annex 4 del Decret 141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat.

6. S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta mesura les edificacions on el planejament preveu algun tipus de protecció del patrimoni arquitectònic o algun tipus de protecció que per la seva naturalesa sigui incompatible amb la subdivisió o canvi d'ús establert.

Article 8. Parcel·les sense condicions mínimes d'edificació que els habitatges resultants compleixin les condicions d'habitabilitat

1. Es permet, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic, l'edificació en parcel·les sense condicions mínimes d'edificació, sempre que la seva edificació permeti complir amb les condicions mínimes d'habitabilitat i es donin les condicions següents:

1.1. Que la impossibilitat d'edificar sigui per insuficiència de façana mínima en ordenació amb alineació de vial, per insuficiència de superfície mínima en ordenació d'edificació aïllada o per ocupació màxima de parcel·la.

1.2. Que la construcció o l'ús existent en la parcel·la no es trobi en situació de fora d'ordenació en els termes de l'article 108 del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

1.3. Que el sòl tingui una qualificació compatible amb l'ús d'habitatge i no estigui ubicat en terrenys o àmbits que comportin risc per les persones.

2. S'apliquen els paràmetres volumètrics del planejament vigent, inclosos els paràmetres de distància a veïns. Només s'exceptuen aquells descrits en l'apartat 1.1. que, per raó de les dimensions de la parcel·la, fan inviable l'edificació.

3. La totalitat del sostre resultant s'ha de destinar íntegrament a habitatge de protecció pública.

4. La superfície útil mínima de cada habitatge ha de ser de cinquanta metres quadrats.

5. Els habitatges nous resultants no computen als efectes de les limitacions de densitat de l'ús residencial definides en la legislació vigent i el planejament del municipi.

6. La implantació i les obres necessàries resten subjectes a llicència urbanística, de conformitat amb l'article 187 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. La llicència se subjecta a les condicions d'habitabilitat de l'Annex 4 del Decret 141/2012, de 30 d'octubre.

7. En cas de substitució de l'edificació, la nova construcció haurà d'incorporar el mateix nombre d'habitatges de protecció pública creats a l'empara d'aquest article, amb una superfície útil mínima equivalent a la dels habitatges substituïts.

8. S'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquesta mesura els sòls o edificacions on el planejament preveu algun tipus de protecció del patrimoni arquitectònic o algun tipus de protecció que per la seva naturalesa sigui incompatible amb l'edificabilitat admesa.

Article 9. Colònies tèxtils

El planejament que ordeni les colònies tèxtils per destinar-les a usos d'habitatge, ha d'establir unes reserves de sòl per a destinar-les a sistemes urbanístics per a espais lliures i d'equipaments que, en conjunt, han de tenir una superfície mínima equivalent a 5 m² de sòl per cada 100 m² de sostre residencial.

Article 10. Dret d'exclusió dels municipis de les mesures urbanístiques

1. Els ajuntaments dels municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta normativa, per acord del ple, poden acordar excloure l'aplicació de totes o alguna de les mesures establertes en la present disposició normativa, ja sigui en tot o en part del municipi. En cas que s'acordi l'exclusió de part del municipi, l'acord ha d'incorporar un plànol amb la delimitació de les zones excloses.

2. Amb excepció de l'article 4.3 que per a la seva aplicació requereix acord de ple justificatiu en els termes indicats en el propi article, l'acord del ple per l'exclusió de les mesures contingudes en els articles 4 a 9, ha de justificar-se en l'assoliment dels objectius de solidaritat urbana establerts en el Pla territorial sectorial d'habitatge, aprovat pel Decret 408/2024, de 22 d'octubre; o per motius d'insuficiència dels serveis urbanístics bàsics en sòl urbà o per motius de la situació de densificació existent.

Disposicions addicionals

Primera. Inscripció registral dels habitatges de protecció pública de vigència indefinida

Els habitatges de protecció pública generats a l'empara d'aquesta llei tenen vigència indefinida i han de ser objecte d'inscripció al Registre de la Propietat de conformitat amb la legislació hipotecària, fent constar expressament la qualificació defini-

tiva i la seva condició d'habitatge de protecció pública de vigència indefinida i la llei habilitant.

El titular està obligat a practicar aquesta inscripció en el termini màxim de tres mesos a comptar des de l'obtenció de la qualificació definitiva com a habitatge de protecció, la qual constitueix condició necessària per a la primera ocupació de l'habitatge.

En el cas dels solars o edificis que, en aplicació de l'article 4, han generat habitatge protegit de lloguer, podran retornar al seu ús original –terciari, hotel·ler o aparcament– una vegada transcorreguts un mínim de 7 anys des de l'inici del nou ús com habitatge protegit de lloguer, sempre que no hagin executat edificabilitat addicional d'acord amb l'article 5, en quin cas s'hauran de mantenir amb ús d'habitatge protegit de lloguer.

Segona. Destinació dels nous habitatges en els municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei a residència habitual i permanent de persones

Amb l'objectiu de garantir que en els municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, l'ús predominant dels habitatges sigui el de residència habitual i permanent, els habitatges de nova construcció a partir de llicències de construcció i de canvi d'ús dels edificis a ús residencial referides en les c) i e) de l'article 187 del Text refós de la Llei d'Urbanisme aprovat pel Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que se sol·licitin d'ençà que entri en vigor la present disposició normativa, han de destinar-se exclusivament a aquest ús. Aquest ús es pot realitzar tant en règim de propietat per ús propi o familiar, admetent per tant les segones residències, com en règim de lloguer de llarga durada subjecte a la Llei d'arrendaments urbans.

El Ajuntaments poden excloure la mesura continguda en aquesta disposició addicional segona als efectes d'admetre altres usos residencials. En aquest cas, l'acord del ple ha de basar-se en la suficiència d'habitatge habitual i permanent i només es pot adoptar prèvia memòria social que justifiqui aquesta suficiència en atenció a la població resident, en el marc de la garantia i promoció del dret a l'habitatge i el respecte del principi de desenvolupament territorial i urbà sostenible. La memòria social ha d'incloure, en tot cas, un cens real dels usos d'habitatge del municipi que quantifiqui els habitatges que de forma efectiva tenen ocupants amb residència habitual i permanent, els habitatges dedicats a activitats econòmiques, l'arrendament d'habitatges amb caràcter temporal, i les diferents modalitats d'habitatges destinats a polítiques socials definides a l'article 74 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. Amb caràcter previ a l'adopció de l'acord del Ple cal obrir un període d'informació pública amb publicació en el BOP i en dos diaris de difusió en la província per un període d'un mes.

Tercera. Indicadors i rendició de comptes

El Govern ha de presentar un informe cada dos anys sobre els efectes derivats de la present normativa i concretament sobre el número d'habitatges protegits que s'han derivat de la seva aplicació.

Disposicions finals

Primera. Preu dels habitatges de protecció pública en règim de lloguer

Pels habitatges resultants de les mesures incorporades a la present disposició, el preu dels habitatges de protecció pública en règim de lloguer en cap cas pot ser superior a l'índex de referència de preus de lloguer.

Segona. Habilitació pressupostària

Els preceptes que comporten la realització de despesa amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat, produiran efecte a partir del primer dia de l'entrada en vigor de la Llei de Pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Tercera. Entrada en vigor

Aquest disposició normativa entra en vigor l'endemà que s'hagi publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 27 de juliol de 2026

Elena Díaz Torrevejano, portaveu; Sara Jaurrieta Guarnier; Jordi Riba Colom, portaveus adjunts; Judit Alcalá González; Francesc Jesús Becerra Ramírez; Neus Comes Pon; Lúdia Ferré Ferré; Imma Ferret Raventós; Alberto Bondesio Martínez; Joaquim Paladella Curto; Eva Candela López; Cristòfol Gimeno Iglesias; David González Chanca; Rosa Maria Ibarra Ollé; Conchi Jiménez Cruz; Susana Martínez Heredia; Ivana Martínez Valverde; Guillem Mateo Sellas; Gisela Navarro Fuster; Núria Navarro Hurtado; Antoni Poyato Rodríguez; Mónica Ríos García; Beatriz Silva Gallardo; Christian Soriano García, diputats, GP PSC-Units; David Cid Colomer, portaveu; Susanna Segovia Sánchez, portaveu adjunta; Andrea Zapata Alfonso; Andrés García Berrio; Núria Lozano Montoya; Lluís Mijoler Martínez, diputats, GP Comuns

TRAMITACIÓ PEL PROCEDIMENT D'URGÈNCIA EXTRAORDINÀRIA

Sol·licitud: Judit Alcalá González, juntament amb vint-i-quatre altres diputats del GP PSC-Units, David Cid Colomer, juntament amb quatre altres diputats del GP Comuns (reg. 101284).

D'acord amb l'article 107 del Reglament, se n'acorda la tramitació pel procediment d'urgència extraordinària i que els terminis, des de l'inici de la tramitació, siguin reduïts a la meitat dels que són fixats amb caràcter d'urgència ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, 28.07.2026.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la venda directa de productes agrícoles

250-01238/15

ESMENES PRESENTADES

Reg. 94954 i 95015 / Admissió a tràmit: Mesa de la CARPA, 29.07.2026

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 94954 I REG. 95015)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

De modificació del punt 2

2. Impulsar mesures i facilitar la senyalització dels espais de venda directa de productes de pagès, especialment quan es tracti d'explotacions agràries, masies, cooperatives, agrobotigues o petits establiments vinculats al territori.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar (2)

De modificació del punt 3

3. Continuar permetent comercialitzar directament fruita i verdura amb imperfeccions estètiques o de calibre, sempre que s'informi correctament de la seva situació i possible ús i es compleixi l'article 5 del Reglament Delegat (UE) 2023/2429 de